Nazwisko KOŚCIELSKA

Imiona JANINA **Pseudonim** .....

Z domu RUSZKOWSKA

Data urodzenia 12-01-1922 **Miejscowość, kraj** Warszawa, Polska

Data śmierci 14-11-2007 **Miejscowość, kraj** Londyn, Anglia

Lat życia .....

Adres cmentarza .....

.....

Źródła: Dziennik Polski, Londyn, 23-11-2007

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** .....

Odznaczenia .....

.....

.....

D. P. 23.11.07 Ś. † P.

JANINA KOŚCIELSKA

z domu Ruszkowska
urodzona 12 stycznia 1922 r. w Warszawie,
opatrzona Św. Sakramentami
zmarła 14 listopada 2007 r. w Londynie.
Całe życie pracowała w wielkich domach mody.
Msza św. pogrzebowa zostanie odprawiona
w kościele St. Mary's, Cadogan Street, London SW3,
w czwartek 29 listopada 2007 r. o godz 14.00.
Zawiadamiają pogrążeni w smutku

bratowa Irena Ruszkowska
bratanica M. Babińska
i bratanek J. P. Ruszkowski z rodzinami

Zamiast kwiatów prosimy o dary na Instytut gen. Sikorskiego,
czeki przesyłać do: Lodge Brothers, 72 Northfields Ave, London W13 9RR

Ku pamięci Janiny Kościelskiej oraz Jana i Andrzeja Ruszkowskich

W niedzielę, 20 stycznia, w polskiej parafii pw. Św. Wojciecha na South Kensington w Londynie (Little Brompton Oratory) zostanie odprawiona msza św. w intencji śp. Janiny Kościelskiej, z okazji 97. rocznicy jej urodzin. Eucharystii sprawowanej o godzinie 18.30 będzie przewodniczył ks. prob. Bartosz Rajewski – od kwietnia 2018 r. Honorowy Obywatel Miłosławia. Warto z tej okazji przypomnieć, kim była Janina Kościelska i jej najbliżsi. Warto też wiedzieć, że doczesne szczątki śp. Janiny i jej ojca – śp. dr. Jana Ruszkowskiego spoczywają na londyńskim cmentarzu Kensal Green.

Janina Kościelska (1922-2007) urodzona 22 stycznia 1922 r., z domu Ruszkowska h. Pobóg, żona Wojciecha Kościelskiego h. Ogończyk (1919-1947) to ostatnia osoba nosząca nazwisko Kościelskich z Miłosławia i reprezentująca najstarszą wygasłą linię rodu.

Małżeństwo zawarte z Wojciechem w Genewie (1943) trwało cztery lata, aż do tragicznej śmierci męża w Paryżu. Był on spadkobiercą fortuny Kościelskich w Miłosławiu. Podczas wojny został żołnierzem przyjętym do polskiego obozu we Francji w Coëtquidan. Uczestniczył w walkach o Francję. Był pracownikiem przymusowy w Rzeszy Niemieckiej, a po zwolnieniu został członkiem podziemia polskiego i francuskiego na terenie Francji, a później Szwajcarii. Jest autorem tomików poezji *„Grenadierskie strofy”* (Nicea, 1942) oraz *„Gdybym mógł”* (Paryż, 1950) ze słowem przyjaciela Aleksandra Janty-Połczyńskiego.

Po śmierci męża, Janina Kościelska wyjechała do Londynu (1948 r.). Pierwotnie zajmowała się działem *„haute couture”* w domu handlowym Harrods'a, aby następnie przejść do londyńskiej filii Christiana Diora (1967 – 1974). Dalej pracowała u znanego wśród wyższych sfer Normana Hartnella oraz w domu mody Hardy

nego. Podczas wojny otrzymał rozkaz ewakuacji warszawskiego szpitala, z którym dotarł do granicy polsko-rumuńskiej. Na emigracji wykładał na Polskim Wydziale Lekarskim w Edynburgu, piastował stanowisko prezesa Związku Lekarzy Polskich na Obczyźnie, pełnił funkcję członka Rady Głównej PCK. Był także działaczem Stronnictwa Narodowego i wiceprezesem Rady SN w Wielkiej Brytanii.

Bratem Janiny oraz synem Jana był prof. Andrzej Hubert Ruszkowski (1910-2002), krytyk filmowy, prawnik, nauczyciel akademicki, dziennikarz katolicki, dyplomata watykański. Ukończył prawo na Uniwersytecie w Warszawie (1932), natomiast doktorat z prawa zrobił na Uniwersytecie w Lille we Francji (1935). Zasłużony dla polskiej kinematografii międzywojennej jako krytyk filmowy i sekretarz Polskiego Związku Producentów Filmowych (PZPF) w Warszawie. Przed wojną piastował różne stanowiska akademickie oraz był redaktorem tygodnika „ABC” i dziennikarzem w Warszawie, także adwokatem i radcą prawnym, sekretarzem komisji prawnej przy Międzynarodowej Izbie Filmowej. Podczas II wojny światowej przebywał we Francji jako szef biura filmowego Ministerstwa Informacji i Dokumentacji Rządu RP na Uchodźstwie we Francji (1939-1940). Był delegatem Polskiego Czerwonego Krzyża w Lourdes, Lyonie i w Paryżu (1940-1944). Podczas okupacji był łącznikiem Podziemia polskiego we Francji z wywiadem Wolnych Francuzów (gen. Charles'a de Gaulle). Po wojnie został prezesem studenckiego Stowarzyszenia Polskiej Katolickiej Młodzieży we Francji „Veritas”, uczestnikiem prac Międzynarodowego Ruchu Inteligencji Katolickiej „Pax Romana”, współorganizatorem Kongresów Apolstolstwa Świeckich w Rzymie (1951 i 1957), członkiem pierwszej Rady Międzynarodowego Ruchu Inteligencji Katolickiej „Pax Romana” (1947-1950). Po wyzwoleniu Francji był współpracownikiem Katolickiej Centrali Filmowej w Paryżu (1945-1952), sekretarzem generalnym ds. kontaktów zewnętrznych Międzynarodowej Katolickiej Organizacji Filmowej (1946-1956), członkiem jury międzynarodowych festiwali filmowych m.in. w Cannes, Wenecji i Punta del Este (w Urugwaju). W latach 1948-1953 jako redaktor “International Film Review”. Wyemigrował do Peru 1952 r., gdzie został profesorem Papieskiego Uniwersytetu Katolickiego w Limie. Potem kolejno: korespondentem agencji prasowej „Noticias Catolicas” w Waszyngtonie (1956-1961), redaktorem naczelnym tygodnika Archidiecezji Lima „Actualidad” (1962-1964), wicedyrektorem biura prasowego Komitetu Biskupów Ameryki Łacińskiej podczas 3-ciej Sesji Soboru Watykańskiego II w 1964 r., doradcą Papieskiej Komisji ds. Masowej Komunikacji. W 1970 r. został stypendystą Fundacji Fullbright'a i wykładowcą na Loyola University w Chicago (1966-1967). W latach 1972-1976 był członkiem oficjalnej delegacji Stolicy Apostolskiej na Ogólne Zgromadzenie ONZ w Nowym Jorku. W 1968 r. wyemigrował do Kanady na zaproszenie Saint Paul University i Uniwersytet Ottawski. Sprawował funkcję profesora wizytującego Uniwersytetu Gregoriańskiego w Rzymie (1983-1986). Przez wiele lat był prezesem Oddziału Ottawskiego Polskiego Instytutu Naukowego w Kanadzie (1974-1989) i wiceprezesem ottawskiego Kongresu Polonii Kanadyjskiej. W uznaniu zasług dla Kościoła Powszechnego Stolica Apostolska przyznała mu Krzyż Komandorski Papieskiego Orderu Św. Grzegorza Wielkiego, a Republika Francuska Palmy Akademickie. Za pracę w polskim Podziemiu na terenie okupowanej Francji został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami. Zmarł i został pochowany w Kanadzie.

Wojciech Klas

Kościelskich w Miłosławiu. Podczas wojny został żołnierzem przyjętym do polskiego obozu we Francji w Coëtquidan. Uczestniczył w walkach o Francję. Był pracownikiem przymusowy w Rzeszy Niemieckiej, a po zwolnieniu został członkiem podziemia polskiego i francuskiego na terenie Francji, a później Szwajcarii. Jest autorem tomików poezji *„Grenadierskie strofy"* (Nicea, 1942) oraz *„Gdybym mógł"* (Paryż, 1950) ze słowem przyjaciela Aleksandra Janty-Połczyńskiego.

Po śmierci męża, Janina Kościelska wyjechała do Londynu (1948 r.). Pierwotnie zajmowała się działem *„haute couture"* w domu handlowym Harrods'a, aby następnie przejść do londyńskiej filii Christiana Diora (1967 – 1974). Dalej pracowała u znanego wśród wyższych sfer Normana Hartnella oraz w domu mody Hardy Amies, który ubierał dwór brytyjski i angielską arystokrację.

Pierwszy raz przyjechała do Miłosławia w 1991 roku. Nawiązała kontakty towarzyskie z miejscową elitą intelektualną. Ponownie przyjechała do Miłosławia w 1998 roku na uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej poświęconej mężowi Wojciechowi. Głównym punktem uroczystości była msza św., którą odprawił ks. Jerzy Mrugasiewicz. Następnie odsłonięto tablicę wmurowaną w kościele miłosławskim z treścią: *„Śp. Wojciech Kościelski, 1919 – 1947, syn Władysława i Moniki, oficer W.P., uczestnik Resistance, poeta, dziedzic dóbr Miłosław, RIP"*. Kolejnym ważnym wydarzeniem, mającym miejsce w 2002 roku, było odsłonięcie tablicy na bramie wejściowej do parku pałacu miłosławskiego. Było to zarazem wydarzenie nadające zespołowi parkowemu imię Kościelskich. Uroczystość połączona była z otwarciem wystawy w Urzędzie Gminy Miłosław *„Żywe dziedzictwo – dzieje rodu Kościelskich i Nagrody ich imienia"* oraz wręczeniem „Nagrody Fundacji Kościelskich w Genewie", po raz pierwszy w Miłosławiu, Oldze Stanisławowskiej. Janina zmarła w Londynie, 14 listopada 2007 r.

Warto pamiętać, że ojcem Janiny Kościelskiej był dr Jan Ruszkowski h. Pobóg (1884-1951), światowej sławy okulista, absolwent medycyny Uniwersytetu w Kijowie oraz w Poznaniu. Przed wybuchem II wojny światowej był adiunktem Kliniki Ocznej Uniwersytetu Warszawskiego, prymariuszem Oddziału Ocznego Szpitala Sióstr Elżbietanek w Warszawie i prezesem Polskiego Towarzystwa Okulistycz-

jennej jako krytyk filmowy i sekretarz Polskiego Związku Producentów Filmowych (PZPF) w Warszawie. Przed wojną piastował różne stanowiska akademickie oraz był redaktorem ty-

Kongresów Apolstolstwa Świeckich w Rzymie (1951 i 1957), członkiem pierwszej Rady Międzynarodowego Ruchu Inteligencji Katolickiej „Pax Romana" (1947-1950). Po wyzwo-

sji Soboru Watykańskiego II w 19
doradcą Papieskiej Komisji ds.
sowej Komunikacji. W 1970 r.
stypendystą Fundacji Fullbrig
wykładowcą na Loyola Univers